

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Töröcsik Tamás ügyvéd által képviselt Szolgáltatások Kft. felperesnek a Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Elnöke alperes ellen szerencsejáték ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2008. január 8. napján kelt 16.K.34.324/2005/15. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes által 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2009. április 21. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 16.K.34.324/2005/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- /azaz harmincezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes az egyik napilapban szereplő „Sz.” elnevezésű játékában emeltdíjas SMS, illetve emeltdíjas telefonos játékot bonyolított le. A játék 2004. március 27. napjától 2004. július 3. napjáig tartott, amelyen a játékosok 10.000.- és 20.000.- Ft értékű nyereményekre pályázhattak, amennyiben az újságban megjelölt dátumokból összeállították saját vagy hozzátartozójuk születési dátumát, ezt követően megoldottak egy feladványt, kitaláltak egy szót annak mássalhangzóiból. A Szerencsejáték Felügyelet 2005. július 8. napján kelt határozatával a felperessel szemben szerencsejáték engedély nélküli szervezése miatt 2.000.000.- Ft bírságot szabott ki. Az alperes álláspontja szerint a játék teljesíti a szerencsejátékká minősítés feltételeit, nevezetesen: az

alapdíj és az emelt díj közötti különbség megfizetése tétfizetésnek minősül, a játékosok pénznyereményre pályázhattak, illetve a nyerés vagy vesztes a véletlentől függött.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes jogelődje 2005. október 4. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

A Fővárosi Bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolása szerint a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény /a továbbiakban: Szjt./ 1. § /1/ bekezdésében meghatározott valamely játék szerencsejátékká minősítésének feltételei fennállnak. A Fővárosi Bíróság utalt arra, hogy az emeltdíjas telefonhívások, illetve SMS szolgáltatás díjából a felperes is részesült. A résztvevők között kisorsolt nyeremények a szerencsejáték nyereményeként szolgáltak, a nyerés vagy vesztes pedig azért függött túlnyomórészt a véletlentől, mert a feladvány megoldását nem követte automatikusan a nyeremény, hanem azt megelőzte további lépcsőként a sorsolás. A helyes megfejtést beküldő jelentkezők között számítógépes adatbázisból véletlenszerűen sorsolták ki a nyerteseket. A feladvány csak belépőként szolgált a játék második lépcsőjéhez, a nyereménysorsoláson való részvételhez. A nyereményhez való hozzájutásban tehát döntően a szerencse játszott szerepet. A nagy mennyiségű megfejtéshez képest szűk volt a nyertesek köre. Az egyszerű feladványok megfejtése után jelentős számú játékos került be sorsolásba. A tudáselemmel szemben a szerencse elemet erősítette az a körülmény is, hogy a megfejtést többször is be lehetett küldeni. A bíróság összecszerűsége tekintetében a Fővárosi Bíróság utalt arra, hogy az alperes mérlegelési jogkörében járt el, a bíróság összege reális, azt az alperes teljes körűen megindokolta. A felperes nem bizonyította, hogy az alperesi mérlegelés nem helytálló tényeken vagy azok kirívóan okszerűtlen értékelésén alapulna.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet tényállása iratellenes, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmaz, sérti a jogbiztonság alkotmányos elvét. Utalt az Szjt. indokolásának arra a megfogalmazására, hogy amennyiben a játékos kockázata a nyereményhez képest aránytalanul alacsony vagy elenyésző /pl. telefonos játékok vagy a mutatónyeremények által szervezett kisebb értékű tárgynyereményt nyújtó játékok/, a játék szerencsejáték jellege háttérbe szorulhat. A felperes álláspontja szerint a perbeli játék esetén a játékos kockázata mindössze annyi,

mintegy postai küldemény feladása esetén, tehát szinte elenyésző. Vitatta azt az ítéleti megállapítást, hogy az emeltdíjas telefonálás és SMS küldés költsége tétnek lenne minősíthető. A szerencsejátékká minősítés törvényi feltételei tehát hiányoznak. Hivatkozott arra is, hogy a perbeli játék a törvény általános megfogalmazásán túl nem illeszthető bele az Szjt. 14. §-ában felsorolt szerencsejáték-fajták egyikébe sem. A felperest nem lehet szerencsejáték-szervezőnek tekinteni. Hangsúlyozta, hogy a játék kimenetelét bizonyítottan nem a véletlen befolyásolta, a játék meghatározó eleme a tudáselemű játék volt. Kifejtette továbbá, hogy a tudásjátékhoz nem szükséges speciális tudás, nem lehet a szerencsejáték minősítése során a hatóság feladata, hogy milyen szintű tudást, milyen iskolai végzettséggel való részvételt minősít egy játékot tudásalapúvá. Előadta, hogy a jogerős ítélet az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény /a továbbiakban: Áe./ 26. és 43. §-ába foglaltakat sérti. Sérelmezte, hogy a hatóság más szerencsejáték ügyben ugyanazon tényállás és jogalap mellett eltérő határozatot hozott, amikor emeltdíjas telefonon elérhető szolgáltatás esetében azt állapította meg, hogy az nem minősült szerencsejátéknak, ezáltal sérült az Áe. 2. § /5/ bekezdésében megfogalmazott ügyfélegyenlőség alapelve.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, előadva, hogy a felperes által sugárzott játékot az Szjt. 1. § /1/ bekezdésében meghatározott definíció fogalmai, elemei alapján vizsgálta, és állapította meg a törvényes feltételek fennálltát. Kifejtette, hogy a felperes által szervezett játék 42-szerestől 144-szeresig terjedő tét és nyeremény aránya alapján az emeltdíjas telefonhívás, illetve SMS értéke nem tekinthető elenyésző összegnek, tehát a felperes által szervezett játék szerencsejátéknak tekintendő. Utalt arra, hogy a telefonhívás, illetve az SMS díjának meghatározott és jelentős része a felperest illette. Hivatkozott arra, hogy az Szjt. 1. § /1/ bekezdésében meghatározott feltételek teljesülése esetén a szerencsejátékot nem feltétlenül kell besorolni az Szjt. 14. §-ában szereplő felsorolásba. Az Szjt. 14. §-a ugyanis nem taxatív felsorolást foglal magába. Az alperesi álláspont szerint a szerencsejáték hatóságnak az Szjt. 1. § /1/ bekezdése alapján feladata annak vizsgálta, hogy a nyerésben a tudáselemnek milyen szerepe van. Ennek keretében pedig a nyerési eséllyel összefüggésben jogszerűen tett megállapítást. A bírságösszeg mérlegelése tekintetében utalt arra, hogy a határozathozatalhoz szükséges tényállást megfelelően tisztázta, a bírság kiszabásának körülményeit megfelelően mérlegelte. Hangsúlyozta, hogy az ügyfélegyenlőség elvét nem sértette meg, a hasonló játékokat évek óta folytatott következetes gyakorlata szerint szerencsejátéknak tekinti.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság az Szjt. 1. § /1/ bekezdése szerinti szerencsejáték meghatározás feltételeit a perbeli játék esetében a jogerős ítéletben foglaltakkal egyezően megállapíthatónak látta. A Legfelsőbb Bíróság korábbi eseti döntésében is az emeltdíjas SMS üzenetekkel történő pénzfizetést tét megtételeként értelmezte /Kfv.II.37.023/2008/10. szám/. E jogértelmezéstől a jelen perben sem kívánt eltérni. Ugyanúgy pénz fizetésének kell tekinteni az emeltdíjas telefonhívásokat is, figyelemmel arra, hogy az alperes nem vitatott megállapítása szerint a felperes az emelt díj jelentős részét megkapta. Nem vitatható, hogy a játékokban részt vevő játékosok 10.000.- és 20.000.- Ft értékű nyereményekre pályázhattak, ami a pénznyereményt, mint fogalmi feltételt teljesíti.

A szerencsejátékká minősítés körében nem felel meg a valóságnak az a felperesi előadás, hogy a jogerős ítélet tényállása iratellenes, okszerűtlen volna, illetve logikai ellentmondást tartalmazna. A Legfelsőbb Bíróság kiemeli az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kifejtett, és összehasonlító táblázattal alátámasztott azon megállapítást, hogy a felperes által szervezett játék 42-szerestől 144-szeresig terjedő tét és nyeremény aránya aránytalanul alacsonynak nem tekinthető, ezáltal a szerencsejáték fogalmi feltételeinek megfelel. A felülvizsgálati kérelemben előadottakkal ellentétben a szerencsejátékká minősítés az Szjt. 1. § /1/ bekezdésében meghatározott feltételek fennálltán múlik. Az Szjt. 14. §-ában foglalt felsorolásba való illeszthetőség nem törvényi feltétel. A játék két lépcsőben történő lebonyolítása, illetve annak a fentiekben kifejtett módja kizárta a perbeli játék tudásalapú játékká való minősítését. A felperesi előadással szemben a Legfelsőbb Bíróság a szerencsejáték hatóság korábbi határozatai vonatkozásában nem látta megállapíthatónak az ügyszabályságot, és az Áe. 2. § /5/ bekezdésében meghatározott ügyfélegyenlőség alapelvének sérelmét sem. A Legfelsőbb Bíróság a felperesi állítást illetően rámutat arra, hogy az élet elvesztéséért járó kárpótlás megállapításáról és az ügyfélegyenlőség alapelvének érvényesüléséről 1/2002. KJE határozatban kifejtett jogi álláspont szerint az Áe. 2. § /5/ bekezdésében megfogalmazott ügyfélegyenlőség alapelvének érvényesülése nem járhat azzal a következménnyel, hogy a jogalkalmazó korábbi téves jogértelmezésen alapuló gyakorlatát ne változtathassa meg.

A bírság összegének megállapítása körében a Legfelsőbb Bíróság az alperes jogerős határozatának indokolását nem találta jogszabálysértőnek miután a bírság 200.000.- Ft-tól 4.000.000.- Ft-ig terjedhet. A játékból származó jelentős bevétel tényének az ahhoz mértén csekélymértékű /18,3 % nyereményre való fordítása/ - a játékosok által küldött magas számú SMS, illetve hívás-percek száma, mint a - bírság összegének megállapításánál figyelembe vett

körülmények értékelése nem jogszabálysértő. Az alperesi határozat ily módon nem volt ellentétes az Áe. 26. § /1/ bekezdésében, illetve 43. § /1/ bekezdésében foglaltakkal.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján az alperes felülvizsgálati perköltsége, valamint a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2009. április 21.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Darák Péter sk. előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró